

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/120/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010533
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010533.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

K. S.,

nar. XX.X.XXXX v V., okres L., trvale bytom I. L. P., L. XXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/162/2015 zo dňa 4. novembra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný K. S. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/, e/, f/ Tr.zák., pretože dňa 18.7.2015 v čase okolo 12.30 hod. v obci I., Ulica L. XXX/XX, na chodbe a v kuchyni rodinného domu vulgárne nadával svojmu zdravotne postihnutému otcovi, poškodenému K. S., nar. X.XX.XXXX, do ktorého počas toho aj strkal, následne zo zásuvky kuchynskej linky vytiahol kuchynský nôž o dĺžke približne 29 cm, s dĺžkou čepele 16,5 cm, ktorý držal v ruke a na poškodeného opakovane zakričal, že ho zabije, v dôsledku čoho sa poškodený zľakol a utiekol do obývacej izby a držal dvere, obvinený sa pokúšal pretlačiť dvere a dostať sa dovnútra, čo sa mu aj podarilo, ale v tom čase už kuchynský nôž nemal v ruke, poškodenému opäť vulgárne nadával, na čo poškodený chcel telefonicky kontaktovať zaťa T. G. ale obvinený mu telefón vyrzil z ruky, následne obvinený z miestnosti odišiel preč a poškodený sa telefonicky skontaktoval so svojím zaťom T. G., ktorému povedal, čo sa deje a aby urýchlene prišiel za ním, nech zavolá políciu, čo u poškodeného vzbudilo strach a obavu o jeho život a zdravie, že obvinený svoje vyhrážky uskutoční, pričom obvinený nespôsobil poškodenému žiadne zranenie.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/, l/, n/ Tr.zák., § 38 ods. 3 Tr.zák k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. súd obžalovanému zakázal v skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia veci, a to 1 ks kuchynský nôž, ktorý sa ako doličná vec nachádza v úschove na Okresnom súde Prievidza pod číslom 18/15. Podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania obhajca uviedol, že odvolanie smeruje len voči výroku o treste, výrok o vine týmto odvolaním nie je dotknutý. Napadnutým rozsudkom boli však porušené ustanovenia Trestného zákona, týkajúce sa zásad ukladania trestov. Uložený trest je neprimerane prísny, a teda nie je spravodlivý. Súd nedostatočne zvažil okolnosti prípadu, pomery páchatel'a. Trest nezodpovedá požiadavkám obsiahnutým v § 34 Tr.zák., pretože obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, skutok oľutoval, poškodenému sa ospravedlnil. Išlo o jednorazové skratové konanie, čoho dôkazom je čistý register trestov a priestupkov obžalovaného. O poškodeného sa obžalovaný podľa svojich možností a schopnosti riadne staral. Pred súdom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por., čo je v zmysle ustálenej judikatúry Krajského súdu v Trenčíne skutočnosťou, ktorú možno považovať za dôvod mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Na obžalovaného nie je potrebné v rámci prevýchovy pôsobiť tak prísny podmieneným trestom odňatia slobody, tak dlhou skúšobnou dobou a uloženým mu obmedzením. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil obžalovanému spravodlivý podmienený trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby, za použitia § 39 ods. 1 Tr.zák., bez uloženia primeraného obmedzenia v skúšobnej dobe.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por., nakoľko uložený trest súdom prvého stupňa považuje za správny, zákonný a spôsobilý na prevýchovu obžalovaného.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. so súhlasom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaním napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa správne zistil a ustálil pomer poľahčujúcich okolností, najmä zohľadnil napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tak, ako to ukladá § 37 písm. n/ Tr.zák., a správne aj ustálil neexistenciu priťažujúcich okolností u obžalovaného. Zároveň je potrebné uviesť, že trestná sadzba prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. je v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky, zohľadniac prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. upravená na 6 mesiacov až 26 mesiacov. K obhajobou namietanému jednorazovému skratovému konaniu zo strany obžalovaného voči poškodenému, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie je vyvrátené svedeckými výpoveďami svedkov T. G. a I. G., ktorí zhodne uviedli, že problémy medzi obžalovaným a poškodeným trvajú najmenej 6 rokov, kedy obžalovaný prišiel o prácu, začal požívať väčšie množstvo alkoholu a stal sa na ňom závislý. Po požití väčšieho množstva alkoholu sa správa agresívne a vulgárne, čoho boli viackrát svedkami, avšak políciu nevolali. Tieto tvrdenia sú podporené aj znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie MUDr. Ladislava Frankoviča, ktorý osobu obžalovaného po znaleckom skúmaní zhodnotil ako osobu závislú na alkohole, s chorobným sklonom k požívaniu alkoholu, avšak ochrannú liečbu mu neodporučil, z dôvodu negatívneho postoja obžalovaného k liečbe, by tato nespĺnila svoj účel. Je teda zrejmé, že obžalovaný svoju závislosť bagatelizuje, čo vyúsťuje do problémov v spoložití s poškodeným. Zároveň je s poukazom na jeho závislosť sťažené jeho uplatnenie na trhu práce.

Správne tiež prvostupňový súd pri ukladaní trestu uložil aj primerané obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok obžalovanému v skúšobnej dobe, pretože obdobné uloženie takéhoto obmedzenia uznesením súdu pri jeho prepustení z väzby platí len do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Takéto obmedzenie má totiž svoj význam najmä s poukazom na negatívny postoj obžalovaného k svojej liečbe.

Namietané nepoužitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. prvostupňovým súdom v súvislosti s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trenčíne treba upresniť v tom zmysle, že použitie § 39 Tr.zák.

je podmienené existenciou ďalšej okolnosti a to , že by trest odňatia slobody hroziaci páchatelovi bol neprimerane prísny a na ochranu spoločnosti by postačil aj trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Takáto podmienka však u obžalovaného splnená nebola. Zákomom upravená hranica trestnej sadzby odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 26 mesiacov, a následne prvostupňovým súdom mu ukladaný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici tejto trestnej sadzby sa javil odvolaciemu súdu ako správny, zákonný a zároveň aj spravodlivý. Takýto trest odňatia slobody zodpovedá aj všetkým zásadám uvedeným v § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., ako aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. V tom zmysle sa preto odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.